

Царьтъ останалъ очуденъ отъ тѣзи думи и слѣдъ малко отговорилъ: „Да, имашъ право, и азъ прѣдпочитамъ тѣзи цвѣтя“.

Като се върналъ въ Парижъ, кралътъ изпратилъ на работника четири златни класове за споменъ. Синоветъ на работника запазели за дълго врѣме този цѣненъ подаръкъ.

Бенковски и неговата смъртъ

Тежки врѣмена прѣживѣхме ние, българитѣ. Тѣхъ наричаме *стари* врѣмена, когато българинътъ е билъ безгласенъ робъ, а турчинътъ—воленъ неговъ господарь. И туй робство е траяло близо петстотинъ години. Прѣзъ това толкова дълго врѣме сж биле правени много злини на българина. Той не е ималъ свой имотъ, защото турцитѣ сж го разграбвали или прахосвали; не е можелъ да се радва на своя животъ, защото въ бѣса си турцитѣ никого не сж пощадявали, а немилостиво убивали мъже и жени, дѣца и старци. . . .

* * *

Тежки врѣмена прѣкарахме ние, българитѣ, ала днесъ сме вече свободни господари и никой не се бои отъ турската немилостъ. . . .